

Sidst i den Betænkning, der er afgivet af de konservative Udvalgsmedlemmer, vil de finde et Forbehold om, at Kommunerne skal have Pengene tilbage, hvis de kommer til at lægge nogle ud. Man regner altsaa med Muligheden, hvorimod man fra anden Side indenfor samme Flertal udtrykkelig garderer sig derimod.

Jeg vil gerne, for at faa Klarhed over dette Spørgsmaal — ikke fordi jeg selv mangler den, men fordi jeg ønsker, at Offentligheden skulde have det —, have et Svar af den højtærede Minister paa, hvilken af de to Forudsætninger der er Betingelsen for hans Tilslutning, enten den, som Venstre og Socialdemokraterne stiller som Betingelse for deres Tilslutning, eller den, det konservative Folkeparti regner med. Jeg vil gerne føje til, at naar der i Forbindelse med et Spørgsmaal som det her foreliggende kan opstaa saa megen Uklarhed og kan foregaa saa mange Sammenblandinger af forskellige Love og afstedkommes saa megen Forvirring i Rigsdagen og Offentligheden, som Tilfældet har været, maa man i Virkeligheden mindre rette Bebrejdelsen herfor mod Rigsdagen, men derimod mere søge Forklaringen i den urimelige Tilstand, vi stadig har her i Landet, at vi paa Trods af hele den Udvikling, der er sket indenfor Trafikken i de sidste Aartier, opretholder et Jernbaneministerium, der administrerer Trafikvæsenet, og som ser sin Opgave i at lægge Nutidens bedste og mest benyttede Trafikmiddel de flest mulige Vanskeligheder og Hindringer i Vejen. Jeg vil derfor henstille til Overvejelse, om det ikke var rigtigt, at man begyndte at beskæftige sig med den Tanke, om det ikke var naturligt, at vi havde et Trafikministerium. Jeg vil ikke have det forstaaet saaledes, som at der skulde oprettes et nyt Ministerium, men der er jo ikke noget til Hinder for, at der under et saadant Trafikministerium fandtes en Afdeling, der havde til Opgave at afvikle et forældet og urimeligt Jernbanesystem. Men i øvrigt maa jeg sige, at den højtærede Ministers oprindelige Forslag havde een afgjort Fordel fremfor den Afattelse, som Flertallet nu har givet det. Det var det Ønske, den højtærede Minister fremsatte i sin Forelæggelsestale, og som senere blev tiltraadt fra alle Sider, at man under Hensyn til Arbejdets Udførelse maatte faa en hurtig Afgørelse. Det kunde være sket, hvis man havde vedtaget den højtærede Ministers Forslag, saa havde man kunne begynde med det samme. Nu udskydes derimod den endelige Afgørelse og dermed ogsaa de paagældende Arbejders Igangsættelse, indtil et andet Lovforslag,

der er betydelig mere indviklet, og hvis Behandling er begyndt noget senere her paa Rigsdagen, er behandlet til Ende.

Af de Grunde, jeg her har nævnt, har jeg ikke kunnet tiltræde Flertallets Indstilling og skal tillade mig at anbefale det af mig under Nr. 2 til § 4 stillede Ændringsforslag. Naar den ærede Ordfører om det har sagt, at hvis man havde til Hensigt at faa Sagen til at strande, kunde man ikke have stillet noget bedre Forslag, skal jeg derom kun lige sige, at jeg er Medunderskriver af den Del af Udvalgets Betænkning, hvori der staar, at der indenfor Udvalget har været fuld Enighed om, at Færdselsbroen bør gennemføres allerede nu. Naar øvrige Medlemmer af Udvalget, som ogsaa er Medunderskrivere af dette, ikke desto mindre stiller Forslag med Hensyn til Midlernes Tilvejebringelse, som jeg mener er urimelige, saa lægger jeg ikke deri noget som helst i Retning af, at de skulde have andre Ønsker end dem, de selv giver Udtryk for, og jeg beder om at blive behandlet og forstaaet paa samme Maade. Nu vil jeg gerne til Spørgsmaalet om de 1½ Mill. Kr., som der har været talt og skrevet frem og tilbage om, og som Udvalgets ærede Ordfører ogsaa var inde paa at omtale, sige, at det naturligvis til syvende og sidst mest er et Spørgsmaal om Form og renskabsmæssig Rigtighed, hvor man opfører disse 1½ Mill. Kr., og det er det i væsentlig Grad, naar man bedømmer hele Spørgsmaalet saaledes som jeg paa den Maade, at Udgifterne bør afholdes af Statskassen og en Del senere refunderes ved en Afgift af de motorkørende, der virkelig nyder Fordel af Broen, derigennem at de benytter den, og da den ærede Ordfører for Udvalget har udtalt, at jeg formelt naturligvis havde Ret i den Opstilling, der er foretaget af mig, finder jeg ingen Anledning til yderligere at uddybe dette Spørgsmaal.

Jeg skal da anbefale det af mig stillede Ændringsforslag, hvorefter Midlerne udredes af Statskassen, som senere søger delvis Dækning derfor gennem en Broafgift. Det er efter min Opfattelse den eneste rimelige, forstandige og forsvarlige Løsning af hele dette Spørgsmaal.

Carlsen-Skiødt: Da Loven om Jernbanebroen over Lille Bælt blev vedtaget i 1924 med den Bestemmelse, at Bropillerne skulde udbygges saaledes, at en Færdselsbro senere kunde føjes til, laa der jo deri, at man allerede den Gang var klar over, at før eller senere vilde Kravet om en Færdselsbro blive saa stærkt, at Regering og Rigs-